

سید تولیدات «فارابی» در سال ۱۴۰۲نهایی شد

موازی کاری نمی‌کنیم

مسعود احمدیان سرپرست معاونت فرهنگی بنیاد سینمایی فارابی از نهایی شدن سید تولیدات این بنیاد برای سال جاری خبر داد. مسعود احمدیان سرپرست معاونت فرهنگی بنیاد سینمایی فارابی در گفتگو با خبرنگار مهر، درباره آخرین وضعیت پروژه‌های سینمایی این بنیاد در سال جاری گفت: از جمله سیاست‌های فارابی در حوزه تولیدات سینمایی حمایت از تنوع موضوعی است و دنبال آن نیستیم همه تولیداتی را که مورد حمایت قرار می‌دهیم به‌عنوان محصول فارابی معرفی کنیم. چراکه وظیفه فارابی حمایت از توسعه سینمای ملی ایران است.

وی افزود: بسیاری از فیلم‌ها و فیلمنامه‌ها جهت ارتقا در فارابی مورد حمایت قرار می‌گیرند و نامی از فارابی در آن اثر به‌عنوان مشارکت‌کننده و یا صاحب فیلم ذکر نمی‌شود که برخی از آثار مورد حمایت فارابی در سال گذشته از همین جنس هستند و فارابی در راستای توسعه و رونق سینمای ملی ایران از آنها حمایت کرده است. از جمله می‌توان به «پرونده باز است» آخرین اثر زنده‌یاد کیومرث پوراحمد و یا «بخارست» که موجب احیای مجدد سینما در دوران پساکرونا شد اشاره کرد.

صاحب تولیدات فارابی ناظر به «فجر» نیست احمدیان در ادامه افزود: یکی از مهمترین مسائل در مورد نحوه تولید فارابی که نیاز به اصلاح باور عمومی دارد این است که همه تولیدات فارابی ناظر به جشنواره فجر نیست، بلکه برای فارابی به‌عنوان نهاد ملی سینمای ایران توسعه سینمای ملی مسئله اصلی است. در واقع حفاظت از منافع ملی، توسعه ژانر، اشتغال و توسعه فعالیت سینماگران و فعال‌سازی ظرفیت‌های استانی از مهمترین نکات در تصمیم‌گیری فارابی در فرآیند تولید اثر است.

این مدیر بنیاد فارابی ادامه داد: فارابی به عنوان نهاد ملی سینمای ایران اصولی برای تولیدات خود قائل است و قرار نیست موازی‌کاری کند. در حوزه‌هایی ورود خواهیم کرد که کمتر کسی در این حوزه‌ها وارد شده و یا بخش خصوصی توان ورود به این حوزه‌ها را ندارد. در واقع فارابی درصد پر کردن خلاءهای تولید در سینمای ملی ایران است.

سید تولیدات ۱۴۰۲ فارابی نهایی شد

معاون فرهنگی بنیاد سینمایی فارابی درباره تولیدات سال جاری این بنیاد هم تأکید کرد: مهمترین نکته درباره روند تولیدات امسال این است که سید تولیدی سال ۱۴۰۲ فارابی نهایی شده، بخشی از آثار در دست تولید قرار گرفته و برنامه فارابی برای تولیدات کاملاً مشخص شده است. همچنین برخی از تولیدات که در سال گذشته آغاز شده بود در دست پیگیری است. احمدیان افزود: تولید برخی از آثار از سال گذشته آغاز شده و برخی دیگر نیز با طی فرآیند نهایی فیلمنامه وارد مرحله پیش‌تولید شده‌اند. ضمن اینکه اصولاً برنامه‌ریزی برخی از تولیدات یک ساله نیست و با توجه به حجم کار، برخی از پروژه‌ها در یک بازه زمانی دو ساله تعریف شده‌اند.

وی در ادامه گفت: با توجه به اینکه سید تولیدات فارابی در سال ۱۴۰۲ نهایی شده است، تعیین تکلیف فیلمنامه‌های جدید که در سامانه خانه فیلمنامه فارابی ثبت‌نام می‌شوند موکول به فصل جدید تولید که در بازه زمانی پس از فجر تعریف می‌شود، خواهد بود.

احمدیان در خاتمه تأکید کرد: در واقع بر اساس برنامه و روند کاری مسعود احمدیان پایه اسفند تا تیرماه هر سال اختصاص به فرایند بررسی و تأیید فیلمنامه دارد و از تیر تا دی‌ماه زمان تولید آثار در نظر گرفته شده است و فصل جدید تولید فارابی پس از فجر ۴۲ تعریف می‌شود.

به گزارش ایلنا به نقل از ستاد خبری شانزدهمین دوره جشنواره موسیقی نواحی ایران، شامگاه ۸ تیرماه ۱۴۰۲ در سومین و آخرین شب میزبانی استان گلستان (منطقه یک) در شهر گنبدکاووس از جشنواره موسیقی نواحی اجراهایی از استان‌های گلستان، مازندران، البرز و خراسان شمالی روی صحنه رفت.

نخستین اجرای صحنه‌ای به گروه «نچوای کتول» از استان گلستان تعلق داشت؛ این گروه ۸ نفره با حضور در صحنه به اجرای ۱۲ قطعه مختلف پرداختند. «طلوع»، «آواز هرابی»، «آواز کله‌کش کوتاه»، «ریز مقام»، «آواز کله کش وسط»، «ترانه چینی ام»، «آواز کله کش بلند (مقام کوچ)»، «ترانه سر طلا»، «ترانه لاره»، «ترانه شاه داماد» و «ترانه جنا جنا» قطعاتی بودند که توسط نوازندگان این گروه نواخته شد و خواننده این گروه نیز با همراهی نوازندگان آن‌ها را خوانندگی کرد. «ترانه چَکه بيماع» قطعه آخری بود که توسط این گروه گلستانی روی صحنه اجرا رفت؛ در این قطعه نوازندگان نی و دهل و دایره نواختند و سایر اعضای گروه نیز به رقص محلی پرداختند.

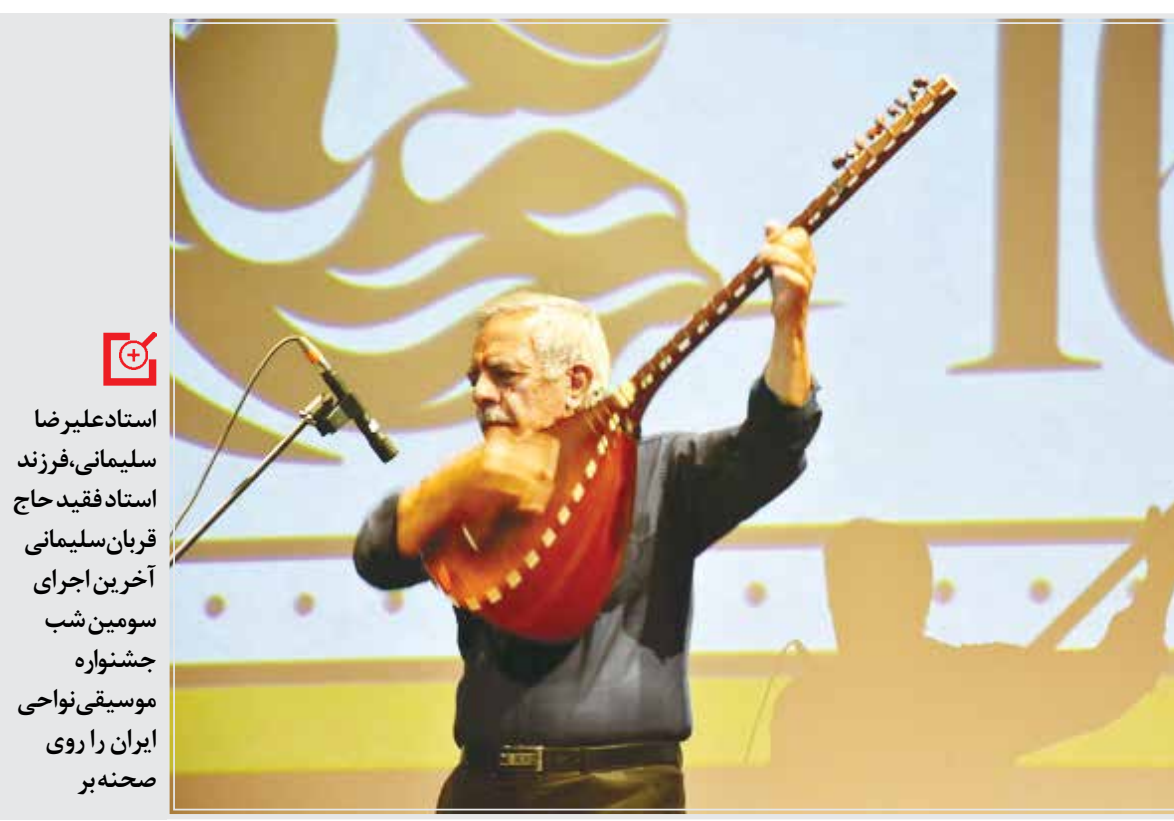
محمدرضا بزرگر (سرپرست گروه، نوازنده دوتار و همخوان)، احمد نظری (خواننده)، حسینعلی بزرگر (همخوان و آیین سماع)، محمدرضا خسروی کتولی (نوازنده دوتار، شمشاد و همخوان)، عظیم وسیع سری (نوازنده گمانچه و آیین سماع)، سعید ابدال (نوازنده دوتار و خواننده آیین سماع)، حسین خسروی کتولی (نوازنده نی) و رضاعتلی قاسمی (نوازنده دهل و دایره و همخوان) اعضای این گروه را تشکیل می‌دادند. گروه سلیم (کعبی دربی) از استان مازندران، دومین اجرای شب سوم جشنواره موسیقی نواحی ایران را به خود اختصاص دادند. سعدی صادقی (سرپرست گروه و نوازنده گمانچه) پویا محسنی (نوازنده لیلوا (نی مازندرانی)) و محمد باقر اسدی (نوازنده نقاره مازندرانی و دایره) در این اجرا قطعات «میش حال»، «کتولی»، «پیغوم»، «تصنیف نازنین یار»، «طوبی جان» و بیچ سما (رقص ربیع) را روی صحنه به اجرا درآوردند. نوازندگان سازهای لیلِ‌وا و دوتار نیز هرکدام به اجرای قطعه‌ای به صورت تک‌نوازی پرداختند. اجرای سوم به گروهی دیگر از استان مازندران با حضور رضا رحمانی و نوازندگی لیلِ‌وا (نی مازندرانی) توسط پویا محسنی و حرمت یوسفی اختصاص داشت که دو قطعه «خدایا من غریب، یارم غریبه» و «بابا لیلی» توسط این گروه به اجرا درآمد. اجرای دیگر شب گذشته به عاشیق امیران حیدری از استان البرز تعلق داشت؛ این استاد پیشکسوت موسیقی عاشیقی در اجرای پر شور خود قطعه «ایلیخ کرم (داستان اصلی و کرم)» را با ساز محلی «قویوز» تک‌نوازی کرد. عاشیق امیران حیدری به عنوان پیشکسوت حوزه هنر عاشیقی و پژوهشگر لیلِ‌وا و دوتار هنر عاشیقی صبح دیروز نیز در سومین نشست پژوهشی شانزدهمین دوره جشنواره موسیقی نواحی ایران به بررسی موضوع «موسیقی عاشیقی» پرداخت.

استاد علیرضا سلیمانی، فرزند استاد فقید حاج

سومین و آخرین شب میزبانی استان گلستان سپری شد

شب درخشش پیشکسوتان در موسیقی نواحی

سومین و آخرین شب میزبانی استان گلستان (منطقه یک) در شهر گنبدکاووس از جشنواره موسیقی نواحی ایران با حضور هنرمندانی از استان‌های گلستان، مازندران، البرز و خراسان شمالی سپری شد.

درباره برگزاری این دوره از جشنواره با میزبانی مشترک ۵ شهر مختلف با بیان اینکه روشی که امسال برای برگزاری جشنواره موسیقی نواحی در پیش گرفته شده است، اقدام خوبی است، اظهار امیدگردد: در جشنواره موسیقی نواحی، امسال محیطی فراهم شد تا هنرمندان شهرهای منطقه برگزاری جشنواره با یکدیگر آشنایی بیشتری پیدا کنند. او با تشویق شهرهای مختلف برای اعلام آمادگی جهت میزبانی دوره‌های بعدی جشنواره موسیقی نواحی ادامه داد: شهرهای مختلف باید تلاش کنند تا شرایط لازم جهت میزبانی از جشنواره را فراهم نمایند و متقاضی میزبانی از جشنواره در دوره‌های آتی شوند.

برگزاری غیر متمرکز جشنواره یک فرصت خوب

استاد

محمدرضا بزرگر سرپرست گروه نچوای کتول نیز در بیان مزایای برگزاری غیرمتمرکز جشنواره موسیقی نواحی تأکید کرد: فراهم شدن فرصت کافی برای توجه گروه‌های موسیقی نواحی از مناطق مختلف جشنواره ویرانه به این گروه‌ها از جمله اتفاقات خوبی است که با برگزاری غیر متمرکز جشنواره امسال رخ داده است.

برگزاری منظم جشنواره موسیقی نواحی ایجاد انگیزه می‌کند

همچنین سعدی صادقی سرپرست گروه «سلیم نیز» به برخی مزایای برگزاری جشنواره موسیقی نواحی کشور پرداخت و گفت:

استاد علیرضا سلیمانی نوازنده پیشکسوت دوتار

چرا مردسازسانی آید؟

نقش برجسته مرد ساسانی سال ۲۰۱۶ در بریتانیا توقیف و دولت ایران از وجود آن مطلع شد، اما بازگشت این شیء به ایران حدود هفت سال طول کشید. رئیس اداره اموال منقول فرهنگی و تاریخی ایران، دلیل این تأخیر طولانی را ضرورت ارائه مدارک محکمه‌پسند در اثبات مالکیت این سنگ‌نگاره اعلام کرد.

به گزارش ایسنا، فروردین سال ۱۴۰۲ روزنامه گاردین از وجود یک اثر قاچاق‌شده متعلق به ایران در موزه بریتانیا خبر داد و گزارش کرد که این نقش‌برجسته ساسانی به ارزش احتمالی ۳۰ میلیون پوند، توسط افسران نیروی مرزی بریتانیا در فرودگاه استانستد لندن به شکلی تصادفی کشف شده است. حدس آن‌ها این بود که محموله کشف‌شده قرار است در بازار سیاه بریتانیا فروخته شود.

روزنامه گاردین همچنین نوشته بود که قرار است این سنگ‌نگاره پیش از بازگشت به خانه (ایران) در موزه بریتانیا به نمایش گذاشته شود. مسؤولان موزه بریتانیا هم اعلام کردند که از دولت ایران اجازه نمایش این گنجینه باستانی را به مدت سه ماه دریافت کرده‌اند.

افشاگرِ این روزنامه انگلیسی، هرچند پرسش‌های زیادی را دربارهٔ اصالت، مبدأ، چگونگی قاچاق و خروج آن از ایران به دنبال داشت،

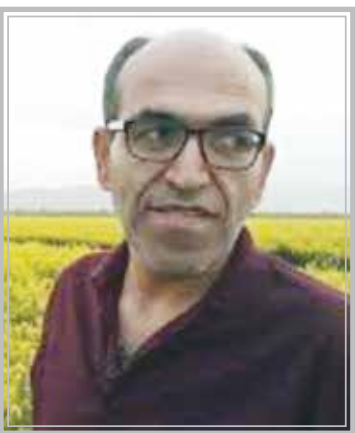
اما باعث شد وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی واکنش نشان دهد و در بیانیه‌ای تأیید کند که از سال ۲۰۱۶ از وجود چنین اثری در موزه بریتانیا مطلع بوده است. حتی پیگیری‌های بعدی بیانگر آن بود که مشخص شده این سنگ‌نگاره از مرزهای آبی جنوب کشور به امارات قاچاق شده است. هرچند طبق اظهارات مسؤولان وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و گزارش‌که گاردین منتشر کرد، تا کنون هیچ شخصی در ارتباط با این پرونده دستگیر نشده است. اکنون که این سنگ‌نگاره پس از هفت سال به ایران تحویل داده شده و پرسش‌های دربارهٔ چرایی تأخیر در استرداد آن مطرح شده است، محمدرضا زاهدی، رییس اداره اموال منقول فرهنگی و تاریخی، می‌گوید که ارائهٔ مدارک برای اثبات این‌که این نقش‌برجسته متعلق به ایران بوده و به شکل غیرقانونی از کشور خارج شده، دلیل تأخیر در بازگشت آن بوده است.

رییس اداره اموال منقول فرهنگی و تاریخی همچنین با بیان این‌که در گذشته گستره فرهنگی ایران محدود به جغرافیای امروز نبوده و کشورهای عراق، سوریه، ترکیه، افغانستان و آسیای میانه را هم در برمی‌گرفته است، اظهار می‌کند: در محاکم بین‌المللی باید مدارکی مبنی بر وجود نمونه‌های مشابه در کشور ارائه می‌دادیم. این نقش‌برجسته از نظر فرم، شکل و تزئینات شبیه به آثار مربوط به نقش رستم و نقش رجب است که نمونه‌های مشابه جمع‌آوری شدند و به همراه قوانین و مقررات ایران که به عنوان مثال در آن حفاری اشیاء تاریخی غیرمجاز است و برای آشنایی با قدمت بالای ۱۰۰سال مجوز خروج صادر نمی‌شود، به این محاکم بین‌المللی ارائه شد.

بنابر اطلاعاتی که اخیراً روابط عمومی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به نقل از مرتضی ادیب‌زاده - مدیرکل موزه‌های وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی- نیز منتشر کرده است «روند استرداد این اثر به ایران با پیگیری‌های وزارت میراث فرهنگی و همکاری مستمر سفارت جمهوری اسلامی ایران در لندن و مکاتبات صورت‌گرفته در سال گذشته آغاز شده است.»

فرهنگ و هنر

گله می‌کردند چرا کتاب معرفی می‌کنی!

ابراهیم دمنشاس می‌گوید: وضعیت مدرسه‌ها و کتابخانه‌های عمومی و خانواده‌ها به‌گونه‌ای است که چشم‌اندازی را پیش روی ما نمی‌گذارد که بخواهیم طرح و ایده و پیشنهادی در زمینه کتاب‌خوانی بدهیم، مگر این‌که حرکت فردی‌ای صورت بگیرد.

این نویسنده و معلم بازنشسته ادبیات فارسی در گفت‌وگو با ایسنا دربارهٔ مسئله کتاب‌خوانی کودکان و نوجوانان و راهکارهایی که برای کتاب‌خوان کردن بچه‌ها وجود دارد، اظهار کرد: به‌واسطه شغلم، معلمی، سال‌ها با بچه‌ها در ارتباط بودم، محتوا و شکل کتاب‌های درسی به‌گونه‌ای بود که بچه‌ها با آن‌ها ارتباط برقرار نمی‌کردند. بین بچه‌ها و کتاب‌های درسی همدلی وجود نداشت و این موضوع مسئله‌ای بود که در کتاب‌ها برمی‌گشت نه بچه‌ها. هر سال کتاب‌های درسی جدید که می‌آمد، شاهد تغییر مدام کتاب‌ها و سانسور و ممیزی برخی از متن‌های آن‌ها بودیم، در واقع چیزی که مطلوب ارتباط کتاب درسی با بچه‌هاست، حذف می‌شود.

او سپس با بیان اینکه عمده جایی که قرار است فضای برای مطالعه بسازد، مدرسه است، گفت: نه مدرسه و نه جاهای دیگر کمک چندانی به مطالعه نمی‌کند، بنابراین توجه به وضعیت معیشتی خانواده‌ها و گران‌شدن کتاب‌ها، خانواده‌ها نمی‌توانند، کتاب را در سبد کالای خود قرار بدهند و از این جهت ضربه است. کانون‌ها و کتابخانه‌های عمومی هم هستند؛ اما تا جایی که سراغ دارم و دیدم‌ام و خودم هم عضو کتابخانه بودم، استقبالی از آن‌ها نمی‌کنند. در همان دوره‌ای که در مدرسه مشغول به کار بودم، کتابخانه رویه‌روی مدرسه از من گله می‌کرد چرا که بچه‌ها کتاب معرفی می‌کنی! چنین فضای است.

نویسنده «آتش زندان»، «بیو بیو بیو» و «نهمت» دربارهٔ کتابخانه‌های مدارس و شناخت بچه‌ها از نویسنده‌های معاصر به‌ویژه ادبیات کودک و نوجوان گفت: نه نویسنده‌ها را نمی‌شناسند؛ زیرا در کتابخانه‌های مدارس فقط چند چهره هستند. کتابی که مطابق و مطلوب ذوق بچه‌ها باشد و تناسب سنی را لحاظ کرده باشد، ممکن است کتاب‌های علمی محض باشد و بتوانید چند نمونه پیدا کنید، اما در حوزه شعر و ادبیات داستانی و نمایشنامه مدارس ما فقیر هستند مگر این‌که مدارس خاصی باشند چنه سررود و شعر و نمایش ایجاد شده است.

او ادامه داد: برای مصاحبه مقدماتی استخدام در یک مدرسه غیرانتفاعی رفتم بودم و انتظارشان این بود که بگویم چطور تست کتکوبیاد می‌دهم. اما گفتم با توجه علاقه و شناختی که از ادبیات دارم، می‌توانم بچه‌ها را به ادبیات علاقه‌مند کنم. ادبیات را به آن‌ها معرفی کنم تا درست و خوب بشناسند. آن‌ها هم خیلی راحت عنر من را خواستند. در واقع از سوی نظام آموزشی به لحاظ مطالعه آزا و مطالعه درسی فاصله‌گذاری حساب‌شده‌ای بین بچه‌ها و کتاب‌های ادبی که جنبه سررود و شعر و نمایش ایجاد شده است.

این نویسنده خاطرنشان کرد: به صورت کلی وضعیت مدرسه‌ها و کتابخانه‌های عمومی و خانواده‌ها به‌گونه‌ای است که چشم‌اندازی را پیش روی ما نمی‌گذارد که بخواهیم طرح و ایده و پیشنهادی در زمینه کتاب‌خوانی و مطالعه بدهیم، مگر این‌که حرکت فردی و موردی و یا اتفاقی پیش بیاید و کنی سمت کتاب برود. وضعیت چنین است. آن‌ها هم این موضوع وضعیت مطلق نیست اما می‌توان گفت عموماً این‌طور است.

ابراهیم دمنشاس در ادامه گفت: البته می‌توان فضاهایی را برای مطالعه و کتاب‌خوانی در مدارس ایجاد کرد؛ اما واقعیت این است بارها به شکل‌های مختلف در این زمینه صحبت شده است، اگر شما در مدرسه کتاب غیردرسی ببرید به شما چپ نگاه می‌کنند و حمل بر این نمی‌شود که کار شما اضافه‌ای انجام می‌دهید؛ بلکه حمل بر این است که دارید از زیر کار درمی‌روید و شعر و رمان می‌خوانید.

علاقه‌مندان، دست‌اندرکاران این کنسرت را نیز به وجد می‌آورد. همراهی مردم

در هنگام اجرای موسیقی نیز برای من بسیار جذاب است و انرژی ویژه‌ای را به

نوازندگان انتقال می‌دهد.

وی دربارهٔ علاقه‌اش به آهنگ‌های علیرضا قربانی افزود: من قطعه «پرشانی»

را بسیار دوست دارم، زیرا عاشقانه است و من با آن همدات‌پنداری می‌کنم. این

امر تا حدی است که سبب می‌شود هر بار که آهنگ نواخته می‌شود، گریه کنم.

زندآیین خاطرنشان کرد: اجرای خوب و صدای خوب در کنار موسیقی ارزشمند

سبب می‌شود تا جمعیت زیادی همزمان ابراز علاقه و احساسات کنند و این امر

علاقه مردم به کنسرت علیرضا قربانی را نشان می‌دهد. ما موسیقی کلاسیک

می‌نوازیم؛ نوعی از موسیقی که طرفداران خاص خود را دارد و در بسیاری

موارد تعداد طرفداران آن در بین جوانان کم است، اما با این حال هنگامی که

این کنسرت اجرا می‌شود به خوبی وقار موسیقی را به نمایش می‌گذارد و حال

خوبی را به مردم حاضر در کنسرت انتقال می‌دهد. نکته قابل تامل دیگر اینکه

شخصیت علیرضا قربانی با وقار و محترم است و ارتباط مناسبی را با اطرافیان

برقرار می‌کند. این احساس خوب به من به عنوان یک نوازنده منتقل شده و در

نتیجه یک گروه توانمند را تشکیل می‌دهد. گروه ارکستر علیرضا قربانی به قدری

برایم جذاب است که دوست ندارم این شب‌ها اجرای زنده پایان یابد.